

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An usurarius sit contractus, vi cujus creditor tam in causa profana,
quàm in causa pia rei oppignoratæ fructus lucratur, donec ipsi totum
debitum solvatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

vendere debeant viliori pretio, quæ iterum est manifesta usura; nam ultra obligationem solvendi interesse, quod ex contractu licito, aut iusto titulo juxta superius dicta accipi potest, imponunt in super obligationem loco pecuniarum, quibus indigent, accipiendi merces, quibus non indigent, quasque viliori pretio distrahere debent. Alii gravant accipientes pecuniam ad censum Germanicum, ut ad ratam pecuniæ exigant à debitore creditum difficulter sæpe exigibile. Alii denique constituunt censum Germanicum cum obligatione, ac conditione, ut merces ab eis emant pretio iusto, quo mutuarius ab aliis esset empturus, vel partim in pecunia, & partim in mercibus usui necessariis, & prior hic contractus ut licitus defenditur à Mendo *V. usura*, n. 30. ab Angel *V. usura* §. 5. Rosell. *V. eod.* n. 11. Gabr. *in 4. dist.* 15. q. 11. a. 3. Major. & aliis. Posterior verò à Tambur. Saltem in conscientia, *c. 5. de censibus*, imò etiam in foro externo, saltem ubi Bulla Pii V. non est recepta, prout recepta non est in Germania, teste Less. *l. 2. de Just. c. 22.* n. 99. Tann. *D. 4. q. 7. dub. 4. n. 131.* Haun. *tom. 4. de Just. J. & J. tr. 10. n. 316.* Reiffenstuel. n. 156. aliisque.

Ad Q. 2. An contractus, quò
 119 Creditor fructus ex pignore lu-
 cratur, donec ipsi debitum solva-

tur, sit usurarius, qui etiam contractus *Ansicreos* dici solet, responsio est affirmativa. Ita Abb. *in c. 1. n. 2. h. tit.* Covar. *l. 3. var. c. 1. n. 3.* Cajetan. *2. 2. q. 178. a. 2.* Tambur. *l. 9. de contract. tr. 1. c. 6. §. 1.* Laym. *l. 3. tr. 4. c. 16.* Sotus *l. 6. q. 1. a. 2.* Begnudell. *V. usura. n. 13.* Canis. *de usura c. 5. n. 15.* Reiffenst. n. 109. Schmalzgr. hic n. 75. alii complures contra Alciatum *l. 2. c. 3.* & non nullos alios apud Mynsinger. *cent. 6. obsev. 71.*

Patet responsio ex *C. cum contra 6. de pignor.* & *C. 1. c. 2.* & *C. conquestus de usuris*; ubi dicitur, fructus rei oppignorata computandos esse in sortem, deductis expensis, & ratio ulterior est; quia aliàs Creditor ultra pecuniam, quam credidit, lucraretur aliquid causâ solius mutui, quod est usurarium; usura quippe non solum committitur, quando expressè aliquid vi mutui quot annis ultra sortem datur, sed etiam, quando sub pallio alterius Contractûs aliquid pretio æstimabile ob dilatam solutionem accedit sorti, quidquid demum illud sit, sive fructus, sive res alia pretio æstimabilis.

Sed dubium esse potest, an Creditor fructus pignoris percipere possit saltem in favorem causæ piæ, ratio dubitandi sumitur ex *C. insinuatione 1. de feud.* & ex *C. salubriter 16. h. tit.* Ubi in 1. statu-

tuitur,

tuitur, quòd Ecclesia lucretur fructus feudi, pro mutuo sibi oppignorati à Vasallo, in 2. verò dicitur, quòd maritus non teneatur computare in sortem fructus rerum sibi oppignoratarum pro dote nondum soluta; causa autem pia non minùs favorabilis est, quàm causa dotis: ergò.

120 Nihilominus tenenda est negativa cum citt. AA. Ratio colligitur ex C. *super eo*, 4. *h. tit.* cum enim usura repugnet & Juri naturali, & Divino, nequit fieri licita ratione causæ piæ; neque sunt facienda mala; ut eveniant bona; nec committenda usura, ut de scenore usurario largiaris Eleemosynam.

Nec prima ratio dubitandi urget; nam in feudo id speciale est, ut dominus feudi sibi à Vasallo oppignorati, fructus non teneatur computare in sortem, si interea non præstentur à Vasallo servitia ratione illius debita, ut habetur C. *insinuatione citt.* & C. *conquestus* 8. *de usur.*

Ad 2. Ex C. *salubriter citt.* id permittitur; quia quamdiu dos non solvitur Marito, jus habet exigendi aliquid æquivalens, ex cujus fructibus sustinere possit onera Matrimonii tamdiu, quamdiu dote caret; id autem æquivalens ex dispositione citt. C. *salubriter*, sunt fructus ex pignore provenientes, donec debita dos solvatur, cum

enim fructus, & commoditas dotis marito debeatur in compensationem onerum, quæ ipsi incumbunt alendi familiam, inquam foret, si uno vel pluribus annis, talem obligationem, & onus sustinere deberet, & nullum ex dote promissa fructum percipere posset, nisi aliquo alio modo ei fieret compensatio.

Ad 3. Q. An in censu redimibili apponi possit pactum, ut redemptio fiat in eadem specie monetæ, v. g. aureorum, vel quanti tempore solutionis aurei valituri sunt, ut si 1000. florenis in auro emas 50. fl. annuos? 121

Respondet Less. l. 2. *Cap. 22. dub. 8.* id licitum esse in sequentibus casibus. 1. Si certum erat, æstimationem monetæ non esse mutandam. 2. Si utrinque par erat dubium, num esset augenda, an minuenda; 3. Si certum erat, æstimationem augendam, et emptor Statuerat pecuniam suam in illud tempus servare, posse tunc ratione damni, quod patitur, tale pactum apponere. Extra hos casus tale pactum non esse licitum; ut si census redimibilis ematur pretio ordinario, & addatur, ut venditor, quando redimere voluerit, eadem monetâ redimat. Quia, inquit, emptor non dat nisi pretium census absolutè considerati v. g. 1000. in 50. & præterea imponit venditori grave onus, pretio